

[Statsministeren.]

må det være, fordi den nuværende ordning ikke er tilfredsstillende. Der er altså et behov, erkendt af alle, for en reform.

Dernæst spurgte hr. Poul Schlüter, om jeg ville bekræfte, at de videre forsvarsforhandlinger bliver ført med de nuværende økonomiske rammer som udgangspunkt. Svaret er ja. I de almindelige besparelsesbestræbelser for de kommende finansår må forsvaret naturligvis også deltage. Nogle finder, at forsvaret har sparet for meget. Jeg finder, at forsvarets besparelser har været rimelige.

Disse og andre spørgsmål vil i øvrigt blive belyst ved den snarlige 1. behandling og det udvalgsarbejde, som jeg håber må ende med et resultat med bredest mulig opbakning.

Lad mig slutte med at gøre nogle bemærkninger om den appel til samarbejde, der er fremsat fra mange sider.

Jeg håber naturligvis på et fornuftigt samarbejde til alle sider her i salen om de problemer, som foreligger. Regeringen tager gerne initiativet og kommer med et udspil. Det er jo normalt en regerings opgave. Det initiativ, vi tager, bliver selvfølgelig præget af, at vi ønsker af føre en socialdemokratisk politik.

Men lad mig lidt mere specielt gå ind på samarbejdsproblemerne. Til hr. Poul Schlüter vil jeg gerne sige, at jeg nok fandt, at der var en ganske væsentlig forskel i tonefaldet på det, han sagde her i salen, og det som kom frem på det konservative partis møde i Sønderborg. Jeg husker noget om, hvad hr. Ninn-Hansen sagde, og noget om, hvad hr. Haunstrup Clemmensen sagde; men jeg tror, det er klogt at holde sig til det, som hr. Poul Schlüter sagde. Hr. Poul Schlüters udtalelser her lader formode, at der måske ikke var så meget i Sønderborgopfordringen om samarbejde, som man fik indtryk af ved at læse referaterne fra mødet. Jeg må ellers sige, at jeg var helt rørt over den vældige vilje til samarbejde direkte fra de konservative til socialdemokratiet hen over hovedet på andre partier i salen.

Jeg bemærker mig hr. Poul Schlüters partis indstilling, og hvad var da den? Det var et tilsagn om samarbejde om konkrete sager fra sag til sag, og det svarer helt til opfordringen fra regeringen og den realistiske vurdering, regeringen allerede har anlagt.

Hr. Niels Helveg Petersen var også i høj grad inde på samarbejdsproblemerne. Der var et tilbud, og der var især én bemærkning, som jeg synes var værd at lægge mærke til. Et tilbud om samarbejde indeholder ikke et diktat fra nogen side. Jeg går ud fra, at dette også indeholder, at det ikke udelukker samarbejde med noget bestemt parti. Det vil sige, at alle kombinationer vil være mulige efter den Niels Helveg Petersen'ske model, der er lagt frem her. Det er egentlig den, vi længe har sat vores lid til, og når hr. Niels Helveg Petersen derfor spørger, om vi står over for indledningen til et samarbejdskapitel i folketinget, vil jeg sige, at det afhænger ikke mindst af, i hvilken grad de radikale vil leve op til det, der netop ligger i dette her.

Jeg vil gerne understrege, at der er to partier, der har mestret samarbejdets kunst i en meget lang årrække i dette ting. Det er socialdemokratiet og det er det radikale parti. Jeg siger ikke, at dette skal genoprettes, men hvis det, hr. Niels Helveg Petersen har sagt, kunne føre til større fleksibilitet på den borgerlige front, kan jeg love, at fleksibiliteten også vil være til stede hos socialdemokratiet.

Men for nu at komme ned på jorden igen: vi håber på, at der bliver konkret samarbejdsvilje om de forslag, som socialdemokratiet lægger frem. Vi tror, mønsteret vil blive fra sag til sag. Vi håber på mere, men vi tør ikke tro på mere end dette fra sag til sag.

På denne baggrund ønsker jeg endnu en gang, at samarbejde kan finde sted i det danske folketing i den kommende samling.

(Kort bemærkning).

Skøymand: Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke statsministeren for de ord, han kom med om modstanderne af fællesmarkedet. Jeg er ganske enig med statsministeren i, at det, det drejer sig om, er at samarbejde om de problemer, der foreligger.

Det er i og for sig i forlængelse af det, jeg nu vil sige, at jeg ikke er tilfreds med at få at vide, at den indsats, de danske ministre vil gøre ved topmødet, ligger i forlængelse af, hvad folketingets flertal er blevet enig om. Det, det drejer sig om, er nogle kon-